

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższem Dozwoleniem

IMPERATORA JMCY CALEJ ROSSYJ.

w WILNIE V. S. 6 MAIA 1803. ROKU WE SRODĘ

z Petersburga V. S. 24. Kwietnia.

Od armii General Major Jazykow naznaczony Szefem Woroneżskiego garnizonu. Podpółkownik Sinicin umieszcza się w tymże garnizonie. Kornet Wróblewski przyjęty do służby w konnym półku Litewskim. Półkownik Gotschalk naznacza się Komendantem 16. półku strzelców. Zmarły Major Mazgalewski i. wynazuje się z rang listy. Permskiej izby skarbowej Konsyliarz Gren uwolniony od służby z pensją półowy gaży. Konsyliarz w Justie Collegium Inflantskich, Estlandzkich, i Finlandzkich spraw Tarbieiew uwalnia się od obowiązku z rangą Konsyliarza Stanu; Kammerjunker Graf de Moden z rangą Aktualnego Kammerhera.

z Wiednia 30. Kwietnia.

D. 15. Maximilian Xiąże Saski z małżonką swoją odwiedził matkę iey w Pradze wdową Xiężną Parmeńską. D. 19. razem wszyscy byli w Instytucie głuchych i niemych z urodzenia, z ukontentowaniem przypatrując się postępkowi dzieł od natury upośledzonych, i hojnie oddawali Szkołę. Znaczniejsi obywatele Królestwa Czeskiego do stolicy zgromadzeni bawią gości balami i biesiadami kosztownymi. Niedawno tędy poprowadzono ku Renowi niejakiego Francuza, który mieniąc się być Adiutantem Konsulowskim Sebastiani, lud zwodził w Turcyi Europejskiej, gdy Officyer tego imienia ważne poselstwo na wschódzie sprawował. Gospodar Ypsilanti na prośbę rządu Francuzkiego aresztował oszusta — W Bosnii głód panuje, z tej przyczyny zagęszczają się rozboje; większego niedostatku lękać się każę susza w Prowincyi panująca w teraźniejszym czasie — Ratyfikacya Cesarska wszystkich czynności Deputacyi i Seymowych które się ściągają do indemnizacyi; w tych dniach jest posłana do Ratuszby.

Cesarz Marokański żąda koniecznie, ażeby dóm Austryacki trzymając dziś prowincye, które dawniej RPtę Wenecką złożyły, płacił iemu roczną daninę, iak RPta płaciła. Trwoży Kupców i żeglarzów ten przypadek; assekuracye w górę poszły. W Trieście Kapitan jeden ofiarował okręt uzbroić, i krażyć przeciw korsarzom, jeżeli na to pozwolenie otrzyma — Arcybiskupstwo Wiedeńskie nie jest oddane; Kandydatami do niego: Biskup Tridentyński przez indemnizacyą z Państw swoich wyzuty, i Kardynał Herzan poseł Józefa z. u Stolicy Apostolskiej, gdy wiadome odmiany w Duchowieństwie naszym czynić zaczynał — Dziedziczny Xiąże Wurtembergski ma wnieść do służby Austryackiej; Arcy-Xiżę Karol chce dać iemu rangę Generała Lieutenanta, i Szefowstwo pierwszego regimentu.

z Londynu 26. Kwietnia.

Ministrowie nasi Batawom oświadczyli niedawno, że d. 8. Listopada wysłane są roz-

kazy, aby osada przygórek dobrej nadziei właścicielom wróconą była. Stało się według obietnicy. Admiral Curtis i General Dundas odebrawszy zalecenie, d. 21. lutego ważną osadę Batawom oddali; mieszkańców uwolniono od przysięgi wykonanej na wierność Królowi; flagę RPtey urczystym obrządkiem wywiesił z twierdzy głównej Cap Gubernator Janssen; eskadra nasza przy końcu tegoż miesiąca do Anglii płynąć miała; dwa z niej okręta liniowe posłano do ludy wschodniej. Tym sposobem odjęta jest przeciwnikom jedna z przyczyn ważniejszych narzekania, że traktat Amiens był przez nas zgwałcony. Zyczyć trzeba, ażeby podobnie ułatwiły się inne trudności, grożące zerwaniem krótkiego pokoju. W Parlamencie nie dotąd pomyslnego nie rzekli Ministrowie, chociaż często i natrętnie zapytani.

Jeżeli wojna nieuchronną będzie, Król iak mówią, pisać ma do Pitta wzywając do Ministerium; nie przeto jednak wnosić trzeba, że Addington ustąpi; wiadoma każdemu jednomyślność i zgoda tych mężów, gdzie idzie o służenie Królowi. W portach nietylko roboty nie są zawieszane, owszem z większym coraz idą pospiechem; coraz okręta nowe Admiralicya gotować każę do żeglugi; Maytków rozmaitym sposobem zgromadzać nie przestając; nadgróda dla zaciągających się dobrowolnie w służbę Królewską ustać miała d. 30. Czerwca; teraz przedłużona jest do końca roku. Kapitan Macnemara zabójca Półkownika Montgomery przyszedł do zdrowia, i z pod straży policyi uwolnionym został. Dali świadectwo znamienite Officyerowi temu Lordowie Nelson, Hood, Minto i inni — Odnowia się pogłoska, iż podpisując nową ugodę z Francuzami, W. Brytania Malte zatrzyma jeszcze przez 3. lata, inni twierdzą przeciwnie, iż Konsul napisał ultimatum, ażeby ta wyspa natychmiast kawalerom oddaną była.

Bey Tripolitański wysłał na morze eskadrę z 6 statków zbrojnych złożoną pod Renegatem Lisle, na chwytanie okrętów Amerykańskich — General Kapitan Martiniki. Admiral Villaret-Joyeuse, i Prefekt Bertin wydali rozkaz godny uwagi, ażeby przed d. 20. Czerwca Kupcy Angielscy swoje interesa kończyli w pomienionym osadzie — D. 4. Ministrowie podali notę Ambassadorowi Andreossy, wyrażając że Lord Whitworth ma rozkaz pytać się rządu Francuzkiego czyli chce dać Królowi odpowiedź wyraźną na żądania nasze, i oddalić przeszkody do trwałego pokoju. Z naszej strony mogno postanowieni jesteśmy wyiść narychle z niepewności obu narodom Szkodliwej; spodziewając się że przez samą sprawiedliwość Konsul użyć zechce środków, iakie są w ręku iego dla uniknienia nowej wojny — Po takim oświadczeniu jeszcze u nas powszechne jest zdanie, że teraz wojować nie zaczniemy; lecz jeżeli żadną stroną pretensyi swoich odstąpić nie zechce, pokój nie potrwa nad 3, lub 4 miesiące. Czekamy niecierpliwie odpowiedzi z Paryża, iakoteż skutku pośrednictwa Mocarstw lądowych.

D. 29. Gońce biegną nieustannie z Londynu do Paryża i przeciwnie, dziś przemaga tych zdanie, którzy spodziewają się blizkiej wojny. Rząd robi liczne kontrakta z liwrantami na opatrzenie floty we wszelkie potrzeby; robotę w portach nayspilniej pośpieszać kazano; Lordowi Keith gotować się do wyścia pod żagle z Plymouth; co godzina czekamy z Paryża ultimatum; jeśli będzie mniej pomyslnie, Pitt bez wątpienia do Ministerium powraca. Admirał Thornborough krążący blisko brzegów Batawskich i Belgickich wytrzymał straszną nawałność, i do Spithead płynie dla naprawy uszkodzonych fregat. Generał Asgill wyjechał nagle do Irlandyi na komendę woysk rozłożonych w stronie południowej. Wszystkim Officerom morskim, którzy do służby są przyjętemi, Admiralicja na okrętach we dnie i w nocy zostawać zaleciła; słowem po całym kraiu, na lądzie i morzu wojenną postać widzimy.

Kompania wschodnio-Indyjska w r. ter. 51 okrętów posyła do osad swoich, do Chin, Arabii, ecet: Zakończyła się iey sprawa niepomyślnie w Paryżu. Okręt Porchester 200. t. F. S. ładunku mający, przez korsarza zabrany, teraz na konfiskatę poszedł; rzecz się stała wprawdzie po zakończony wojnie, ale czas jeszcze nie upłynął był zamierzony do ogłoszenia pokoju we wszystkich częściach świata — Xiążę Bedford wyjechał do Paryża — Kawaler Anduaga Poseł Hiszpański częste rozmowy miewa z Ministrami naszymi: Gdyby nawet przyszło do wojny z Francją, jest nadzieja że Król Katolicki obojętnym być zechce; nie tylko w Portach jego nie widać żadney gotowości; owszem w Carthagenie rozbroiono niektóre okręta, inne na ten koniec odsyłaia do Ferrolu — W Indyi wschodniej umarł niedawno Anglik Briston, i zostawił półtora milliona F. S. lecz cóż to jest w porównaniu z bogactwami które Lord Clive, i tylu innych zgromadzić potrafiło w tej części świata — Konsul wkrótce wyleżdza do Belgium; zabiera do podróży 2. Prefektów pałacowych, 3. Ministrów, 6. Konsyliarzów stanu, 4. Senatorów, 6. Trybunów, 6. Prawodawców; połowa gwardyi na drodze rozstawiona jest dla straży i bezpieczeństwa.

z Paryża 22. Kwietnia.

Są już w cyrkulacyi nowe pieniądze Francuzkie, z wyobrazeniem Konsula pierwszego. — Generał Ernouf Generał Kapitan Guadalupy wypłynął do tey osady z Rochefort. Piszą ztamtąd: Cieszymy się zupełnym pokojem, o rozszanach głuche milczenie; żołnierz jednak pilnie czuwa. Przedaie się codzień wiele Murzynów. — Negocjacye z Anglią wziąć miały obrót pomyslny. Punkta główne, iak słyhać są ugodzone; kilka będzie przydanych do traktatu Amiens. Ale chociaż pomyslnie biegną wieści, papiery jednak nasze nie podniosły się bynajmniej. — Projekt nadgrody dla weteranów osadzonych w obozach nad Renem i w Piemontie zamieniony w prawo. Trybun Nisas przeciwko pismom naszym głośną skargę zaniósł, że w mowie jego umieściły wyraz, do którego przyznać się nie chce; miał zaś powiedzieć: *grunta zwyciężonych prawem należą do zwycięzców.*

D 26. Admirał Leifsegues powrócił do Toulonu z eskadrą, na której Generała Brune Ambasadora zaprowadził do Constantinopola. Z tey stolicy udał się do Akry, gdzie przez Baszę Ghezzara grzecznie był przyjęty. Ztamtąd 30. Marca popłynął do Alexandryi. Anglicy z miasta już ustąpili przed przybyciem Admirała na d. 17. po ich oddaleniu się spokojność zdaie się przywróconą zupełnie całemu Egiptowi. Bejowie Mammeluków rozłożyli się w Egipcie wyższym. Za tém Leifsegues zawinął do Malty; w tym por-

cie znajduje się liczna flotta Angielska, między innymi 10. okrętów wojennych; 4. tysiące żołnierza z Alexandryjskiej załogi odprawuje się do kwartanney. Po wszystkich miastach Państwa Ottomańskiego, eskadra Francuzka z radością witana była; Turcy dobrze przyjęli Agentów handlowych, którzy odnawiać mają związki długo przerwane.

Generał Dupont naznaczony jest Komendantem nayswyższym woysk stojących w 27 dywizyi, Piemontcie; ten to jest Generał, który przyłożył się nayswięcey r. 1800. do zwycięstwa odniesionego przez G. Brune nad Hr. Bellegarde w przeprawie za Mincio. — Generał Adjutant Konsulowski Rapp pośpieszył do Auxonne, gdzie ma przyjąć i urządzić półki Szwajcarskie do służby Francuzkiej wchodzące; to sprawiwszy uda się do Szwajcarskich Cantonów z tajemnym zleceniem. Szwajcarowie z Auxonda pociągną do Marselli; kanonierowie ich do Cherbourg. — Otdąd wszystkie Departamenta mają ludzi wybranych dostarczać na dopelnienie gwardyi Konsulowskiej; każdy powiat ma dawać 4. grenadyerów; tyleż strzelców; przepisany wzrost 5 stop 6. caliów. — Regent Portugalski nie mogąc inaczej wyjednać pokoju u zbóyców Afrykańskich, posyła liczną eskadrę na zamknięcie Algeru. — Minister Chaptal przesłał instrukcyą Prefektom Departamentów, które Konsul ma wkrótce oglądać, ażeby nie dozwolili mianowicie w miastach i na ulicach gromadzić się ludowi; pilne oko mieli na cudzoziemców; w okazywaniu radości powszechney nie wykraczając z granic przystoyności.

Jeżeli podniesienie się i upadek papierów krajowych znakiem jest wojny i pokoju; pokój mieć będziemy; bo nasze podniosły się w tych dniach kilka procentami; lecz tu iak w Londynie dziełem to jest zazwyczaj lichwiarzów; którzy według potrzeby swojej roznośca między ludem złe i pomyslnie wieści, gdy te lub drugie zysk większy przynieść mogą. Dziś słyhać, że Konsul raz jeszcze zgromadził wielką radę Stanu, gdzie głosy były za pokojem; trudno polegać na tey pogłosce; bo uchwały rady Stanu nie zwykły rozgłaszać się tak prędko. — Rząd kazał spiesznie formować dwa regimenta piesze gwardyi municypalney w Paryżu; wszyscy do nich Officerowie są wyznaczeni z tych liczby, którzy w innych korpusach dobrze służyli. — Wydatek miasta Marseille w r. ter. wyniesie million 165. tys. franków; z tey summy 500. t. na Szpitale, 116. na oświecenie ulic, 10. t. na mieszkanie dla Biskupa, 150. t. na rozmaite ozdoby etc. Minister sprawiedliwości Regnier ostrzegł Prefektów, że znajdują się w Departamentach zwodziciele, którzy werbuia żołnierzy dla Mocarstw postronnych, każe więc ich przed Sądem stawić.

Kupiec w Bordeaux Furtado inną przestrogę daie towarzysom swoim. Angielska kompania afsekuracyjna przysłała Agentów do Francyi, namawiaiać ażeby kupcy dawnym zwyczajem statki w Londynie afsekurowali. Odradza Furtado z własnego doświadczenia nauczone, iak to jest niebezpieczna i nie pewna. W Angielskich sądach górnie dziś prawidło: że Angielscy poddani afsekurować nie mogą rzeczy, które dostać się mogą podczas wojny flottom Królewskim prawem zdobyczy; iak się już zdarzyło pomienionemu kupcowi. Wystął okręt do Martyniki w Londynie afsekurowany za 100. t.; ten dostaie się Anglikom; trybunał niższy nakazał afsekuratorom zapłacić sumę; wyższy uwolnił od obowiązku tego. Znalazł się przecie poczciwy jeden Afsekurator Shedden, który chociaż prawnie uwolniony, odestał przypadaiące od niego kupcowi 3600. franków. Postępek człowieka chwalebny osmielić nikogo nie może, ponie-

waż liczba pocziwych w porównaniu z oszustami nader jest mała.

Prezydent Amerykańskich Stanów Jefferson z Naczelnikami sąsiedzkiego narodu Creeks chcąc utrzymać pokój zawarł umowę następującą: „Królowie, Wodzowie, i rycerze narodu Creeks ustępują Amerykanom niektóre ziemie onym przyległe, pod warunkiem ażeby granica teraz naznaczona, wiecznie została nietkniętą. W nagrodę tej powolności Amerykańskie Stany przyrzekają narodowi Creeks wypłacić sumę 30 t. dolarów przez lat 10; nadto drugą 25 t. z tej dadzą zaraz 10. t. w towarach narodowi potrzebnych etc. Wolno będzie Prezydentowi stawiać załogę na gruncie Creeks, gdzie każe potrzeba. Handel wolny z obu stron.

Pierwszy Konsul miał oświadczyć wczora niektórym Prawodawcom, że wątpliwość o wojnie i pokoju koniecznie ustać powinna przed d. 5. Maia, w tym czasie zamykać się mają obrady zgromadzenia prawodawczego; i przydał, że gdy Moarstwa lądowe pokój i neutralność pragną zachować, wojna długo trwać nie może; lecz sztraszliwe skutki przyniesie dla czepney strony. Francya zaś dla zachowania pokoju gotowa jest uczynić wszelkie ofiary zgodne z honorem Narodowym — Do portów Havre i Boulogne wkrótce są spodziewane liczne flotylle statków lekkich uzbrojone w bliższych portach, i już osadzone regularną piechotą.

Pierwszy Konsul naznaczywszy nagrodę wiadomą dla weteranów w obozach Piemontskich i nad Renem, przystąpił do zgromadzenia prawodawczego inny projekt, przeznaczający pensye dla Oficerów i żołnierzy zkałeczonych, zestarzałych, lub którzy dla zdrowia słabości nie są zdolni do służby: „Ten dług, powiedział Stanu Konsyliarz Petiet jest święty; ten wydatek między skarbami pierwsze miejsce otrzymać powinien, „Nabywa się prawo do pensyi dożywotniey trójakim sposobem; długą służbą, kalectwem, zupełnem przez trudy wojenne osłabieniem. W pierwszym przypadku np. Generał dywizyi mieć będzie 3 t. w drugim 9. t. w ostatnim 1500. Franków; toż samo rozumieć się ma o innych Officerach. Inwalidów mieszkających w pałacu wspaniałym którego założycielem jest Ludwik 14. liczba nie ma przenosić 3 t. Wdowy Officerów i żołnierzy poległych w boju lub zmarłych w 6. miesięcy po ran odniesieniu, odbierać powinny część pensyi mężowskiej czwartą; zaś sama część płacona będzie ich sierotom do lat 20. zakończonych.

Jest zwyczaj, że gdy projekt jaki ułożą Trybunowe posyłają kilku Oratorów do zgromadzenia prawodawczego, przekładając przyczyny, które onych skłoniły do przyjęcia. Tym sposobem niedawno w prawo zamieniony został projekt o weteranach. Tribun Nisas w mowie swojej pomiescił wiele pięknych myśli; nie które wypisujemy: „Reprezentantom narodu Francuzkiego miło jest słyszeć pochwałę rycerzów ziomków; i oświadczać tym wdzięczność, których niedawno słysząc opisywane zwycięstwa, śpiewaliśmy tryumfalne pieńia. Ale ci rycerze, jak wielki Fryderyk powiedział, nie zwalczeni na wojnach, od ran i kalectwa nie są wolniemi. Projekt o weteranach przywodzi na pamięć każdemu szczęśliwe wieki bitnego Rzymu, o którym Pliniusz pisze; iż ziemia z uczuciem nieiakiey radości widziała się uprawianą przez ręce zwycięzkie i pług laurem wieńczony. Odnowi się ten widok tkliwy pośród narodów niedawno do Francyi przyłączonych; nauczą się z przykładu naszego, że mąż rycerski może być pracowitym; chwala zaś jego staie się świetniejszą, gdy będzie oczyszczona od wszelkiej skazy próżniactwa i swawoli.

Reszta później.

z Hagi 30. Kwietnia.

Regencya wesołą nowinę odebrała od Pośła W. Brytańni Liston; że Kommissarz Batawski Mist, i Gubernator Janfsen ważną osadę przygorzka dobrej nadziei d. 21. Lutego z rąk Angielskich odebrali; o czem natychmiast przez gońców doniesiono miastom RPtey znacznieszym Amsterdam, Harlem, Leyden, Rotterdam, Dordrecht etc. Obywatele od przysięgi wykonanej Królowi Brytańskiemu uwolnieni, nową dla RPtey chętnie wykonali. Osada we wszystkich częściach swoich, rolnictwie, twierdzech polepszona powraca do nas. Podobnym sposobem odzyskaliśmy drugą równie ważną Surinam. Kapitan Treslong przybywszy tam z eskadrą i wojskiem, znalazł Anglików do ustąpienia dawno przygotowanych, iakoż wnet wyszli bez żadney trudności; był tu Gubernatorem Frederici; Treslong wraz po objęciu osady ogłosił, że on sam jest rządca; a poprzednik usprawiedliwiać się powinien przed zwierzchnością.

Słychać że woyska Francuzkie u nas wkrótce będą pomnożone do 30 t. Naybardziej zastanawia każdego liczna w Nimeдзе załoga; głoszą mówią, że ta będzie przednią strażą armii wtargnąć mającey do Hannoveru, jeżeli wojna wybuchnie; komendę naywyższą otrzyma Victor; podróż jego do Louisiany nie prędko nastąpi. Montrichard główną kwaterę z Bredy przenosi do Utrechtu; do Nimegi wiele artyleryi posłano; Generał Pactod do Bois-le due przybył.

z Mediolanu 20. Marca.

W tych dniach woyska narodowe na placu od imienia Konsula pierwszego nazwanym, *forum Buonaparte*; „Manewry większe odprawować zaczęły, którym zawsze obecny jest Generał en chef Murat z innemi Wodzami Francuzkimi, słowem i przykładem zapalając w młodzieży naszej ducha rycerskiego. Woyska Francuzkie w krajach RPtey pomnożone zostały ieszcze kilka półbrigadami nowo przybytymi z Departamentów południowych i Szwajcarów. — Stanu Konsyliarz Laumond zwiedzwszy Departament Piemontskie, po wielu rozmowach z Generałem Administratorem Menou, wyjechał do Paryża, niósąc pod rozsądek Konsulowski projekta wygotowane dla polepszenia losu mieszkańców.

W Neapolu Król wydał edykt następujący. Poznaliśmy z przysłanych rapportów, że wydziały woysk regularnych posłane do różnych Prowincyi na wytepienie zagęszczonych w kraju przez rewolucyą złodzieiów i rozbojników, nie małą przysługę uczyniły rozpraszać iedne, zabierając drugie gromady. Zna Król iak potrzebna jest spokojność i bezpieczeństwo w domach i na drodze, obywatelom i podróżnym; na tém zależy szczęście powszechne; handel inaczej kwitnąć niemoże. Z tego względu poczyna żołnierzowi na naywiększą zasługę imanie lotrów. Ze zaś praca jest ciężka i ciągła, Monarcha nadzwyczajną do niego przywiązał nagrodę. Za każdego więc zbójcę zchwytanego lub zbitego skarb zapłaci 4 dukaty; przez cały czas wyprawy żołnierz odbierać będzie podwójną gażę; co iednak nie nastąpi, iesli kampania nie przyniesie żadney korzyści. Imiona dystyngwujących się Officerów i żołnierzy będą podane radzie woyskowej.

z Berne 23. Kwietnia.

Każą nam ieszcze mieć nadzieję, iż Senator Barthelemy przybędzie do Szwajcarów iako Poseł wielki, dla dokończenia zbawienego dzieła, uspokojenia kraju. Tym czasem po wszystkich Cantonach odprawiają się elekcyje; postrzegamy że część większa nowo obranych osob na-

leżała do rządu dawnego. Nie zgodna z prawdą biegła pogłoska za granicą; że Kommissye rządowe niektórych Cantonów zaczęły korrespondować między sobą. Po tylu klęskach nikt już nie myśli o wszczynaniu rozruchów. Generał Adjutant Rapp przysłany z Paryża, odwiedził w Friburgu Landammanna d'Affry, powinszował imieniem Konsula, przywróconey Szwajcarom spokojności; gdy wiechał do miasta naszego, był witany z honorami wojskowemi przez korpus ochotników; wkrótce pośpieszył do małych Cantonów; nie wiemy jakie ma zlecenie. Syn Landammanna wyjechał do Drezna, wnieść mając w służbę Elektora Saskiego.

W. JPan Stanisław Marcinkiewicz Marszałek Eyszyski majątek swój Zeymele zwany w Powiecie Wilkomirskim w Parafii Pogirskiej sytuowany mający w sobie Duszę Męskiej sto szesć w Roku terażniejszym 1803. Apr: 18 dnia WW. JPanom Karolowi i Appolonii z Marcinkiewiczow Brunowom ex Pr: Gr: Pttu Upits. wiecznością wyprzedal, i takową sprzedaż w Księgach Ziemskich Pttu Wilkomirskiego w teyże Dacie przyznaniem stwierdził, ktoby dotęgo majątku, lub do W. Stanisława Marcinkiewicza Marszałka Eyszyskiego miał jaką pretensyą, aby in spacio lat trzech do terażniejszych Dziedzicow czynił odezwę pod upadkiem swojej pretensyi.

Rząd Guberni Litewsko-Wileński stosownie do żądania Rządu Guberni Grodzień. donosi, ażeby chcący przedłużyć służbę cywilną na miejscach Kancellaryjskich w Grodzieńskiej Gubernii, stawili się przed tymże Rządem Gubernskim: 30. Kwietnia 1803.

Urząd Magistratu miasta Guberni: Wilna w skutek Rezolucyi na dniu 15 Apr: terażn: 1803. R. na proźbę Izydora i Magdaleny Boczkowskich małżonkow obywateli Wileń: podaną nastaley. Po z inwentowaniu, i przez publiczną licytacją wyprzedaniu sprzętów, i ruchomości po zmarley mieszczance Wileń: Petroneli Juszkiewiczowej pozostałych; obwieszcza wszystkim Pretensorow i Kredytorow oney Juszkiewiczowej; iżby w przeciągu 4ch tygodni od daty niniejszey dla odebrania swych należności z masy okazaney i wypadley z wyprzedazy oney ruchomości, z dowodami iawili się do Sądu Magistratu miasta Wilna. Ru 1803. Msca Apr: 28 dnia.

Roku 1803. Msca Aprila 2. d. o godzinie 4tey z rana zbiegło 3ch moich Kurlandzkich rodu Łotewskiego poddanych; to jest: parobek Jan, i dwie dziewczki pokoiowe Katarzyna i Maryanna, gdy teyże Maryannie dnia poprzedzajacego za popełnioną kradzież, po upomnieniu darowano karę. Jan ma lat około 20. do 6. stop wysoki, cięklawy, twarzy gładkiej pddługowatey, i ku podbrodkowi znacznie spiczasto kończący się, na której przy tym są dwa znaki od wrzodow pozostałe. Ma włos ciemny z przodu ostrzyżony, w odzieniu kroiem zwyczajnym chłopskim, za kolana długim sukna szarego, w kamizelce płocienney w paski białe i niebieskie, w spodniach białych płociennych i bótach. Dziewka zaś Katarzyna mająca lat około 20, krępa i mała, ledwie 4 i pół stop mająca, twarzy bladey, gładkiej, okrągłej i dosyć przystoyney, umie język Łotewski, Litewski, Ruski i Polski, włos ma blade żółtawy w warkocz spleciony, z przodu ostrzyżony; trzyma się i chodzi pochyło, na rękę ma bardzo brodawek, po których łatwo ją poznać można. W czasie ucieczki swojej miała na sobie nakrapianą niebieską kamizelkę z płótna ciężkiego, i wełnianę w paski różnych kolorow spodnicę, panczochy i chodaki. Druga Dziewka Maryanna podobnież niskiey urody i krępa, umie po łotewsku, po Litewsku i po Polsku, mająca około lat, twarzy

szerokiey, ospowatey, okrągławe, i pomimo to dosyć nieszpętney, włos ciemno kasztanowy w warkocz spleciony z przodu strzyżony. Odzienie iey składaia się z kamizelki płocienney z nici białych i niebieskich tkaney, i spodnicy wełnianey w paski różnych kolorow, pończochy ma wełniane i chodaki. Obie te dziewczki zabrały z sobą inne też odzia wełniane. Ktoby onych doscignął i przystawił do Nitawy odbierze w nadgodzie talarow 12. i wszelkie expensa zwrócić obowiązuję się

Jerzy Fryderyk Witte von Wittenbeim.

Majątek Ouzadów w Pcie Wileń: o milu 5 od Wilna położony w półowie jest przysądzony WW. Mączyńskim Skarbn: Wileń: z kalkulacją od lat 35. przez WW. Mączyńskich Starostow Kurme: zdać się powinna — i zwrótem Expensy zł: 70000 jest z tym wszystkim do sprzedaży — życzący nabyć mając udać do W. Krzywobłockiego Ex Sędziogo w Wilnie pod Ostrą Bramą w Kamienicy swey Nro 19. mieszkaiącego,

Opuszczone i w ruinę podane, przez Obywateli, w szrodku miasta Wilna i po przedmiesciach Posesye, zmuszaią Magistrat Wileń:, do wydania przez ninieyszą publikacją ostrzeżeniu: że gdy Prawem Konst: 1764 Ru postanowionym jest; aby Posesye w mieście Wilnie będące, ruinie podane, za nieprzystąpieniem przez Aktorów, do należney onych reparacyi, przez miasto plusuofferenti były sprzedawane; dla tego Magistrat, w ekakucją tego prawa, ogulnie wszystkich mających w tym mieście i na przedmiesciach Pałace, Kamienice, Domy drewniane i Place; a przez opieszalosc ruinie i spustoszeniu pozostawione; aby naydaley do upłynienia roku, od daty ninieyszey publikacyi, starali się poruynowane zreparować, a puste place należycie zabudować; ostrzega. W przeciwnym zaś zdarzeniu; Magistrat ogłasza, iż wszelkie Posesye zruynowane, i Place puste; zajęte i przez publiczną licytacją, w skutek prawa Konst: 1764. sprzedawane będą. 1802. Julii 2. dnia.

Franciszek Xawery Kaczyński Chor: Buski urodzeniem czy z Xtwa Mozowieckiego, lub Wwtwa Podlaskiego trzymał lat kilkanaście arędą Folwark Mieżany w Pcie Zawileyskim leżący od JW. Kazimierza Konstantego Hrabiego Platara Kanclerza byłego W X. L.; i gdy w Ru terażn: 1803. w Mscu Lutym nie zostawivszy po sobie zadnego Sukcesora umarł, a Majątek ruchomy pozostawił, i summy na Obligu 25.814. złtch u JW. Platara Kancl: Litt: iemu należney pozostało, którą nawuroczyściey oświadcza przed całą Powszeczność oddać prawnie z legitymowanym Sukcesorom, i z tego powodu przez publiczną Gazetę śmierć Xawera Kaczyńskiego Chorążkiego ogłasza, z ostrzeżeniem aby Sukcesorowie z dowodami prawnemi, a osobliwie Anna Salemowiczowa czyli Salmonowiczowa w zamęsciu teraż będąca w Kordonie Cesarskim lub Pruskim mieszkaiąca iawiła się dla odebrania pozostaley im Sukcesyi.

Magistrat Miasta Guberni: Wilna w skutek Dekretu swego Ru teraż idacego 1803. Januar: 23. d. zapadłego, obwieszcza wszystkim Kredytorow i Pretensorow zmarłego Wawrzyńca Sosnowskiego do Dworku tegoż ścielących swe pretensye, który przez Publiczną Licytacją został wyprzedany, ażeby od daty dzisiejszey w przeciągu cztero-Niedzielnym z dowodami, dla odebrania swey należności sub Amissionone oney stawali, D. 20. Apr: 1803. Ru.

Sąd Exdywizorski Dekretem Sądu Gł: Lit: w Ru 1802. d. 23. Maia, (na rozdział półowy Dziewiałtowa do Alexandra Soroki należney, między Kredytorow i Pretensorow iego) naznaczony; obwieszcza wszystkim Pretensorow do tego Majątku uraszczaiających pretensye; iż w terminie z Dekretu własnego przy 1szym zieżdzie w R. 1802 w d. 3. 7br: po uprzedzonych zwyczajnych Akcesoryach naznaczonym; to jest w Ru terażn: 1803. na d. 9. Julii do pomienionego Dziewiałtowa w komplecie zieżdzie, i dzieło swoje rozpoczęte finalnie ukończyć przedsięwzie.